niſi vitia
Quis alius videt eē ↄſeruator bonoꝝ: ⁊ maloꝝ expulſor niſi deꝰ qui cū exalta ꝓuidentie ſpecula quid vnicuiqꝫ ↄueniat cognoſcit ⁊ quid ↄuenire nouit accōmodat
Nō eſt fas hoi cūctas diuini opis machinas vel īgenio ↄphēdere vel ſermone explicare ¶ Proſa ſexta ante finem

¶ Sequūtur auto. v. libri de ↄſolatione philoſophie.

Caſus eſt inopinate rei euentus ex cauſis confluentibꝰ in his que geruntur
Nulla eſt rōnalis creatura q̄n ei libertas arbitrij aſſit.
Speculari vel orare ſolꝰ ē modꝰ quo hoies loq̄ cū dō videt
Diuina ꝓuidentia rebꝰ generandis nc̄citatē n̄ imponit. qꝛ ſi oīa venirent ex nc̄c̄.tate premia bonoꝝ ⁊ pene maloꝝ ꝑirent.
Fruſtra eſſet artis effectꝰ ſi omnia coacte mouerentur
Signū rei quid ſit res oſtendit. ſed non efficit q̄d deſignat
Omne qd̄ cognoſcit ſm vim ſui non cognoſcit: ſed potiꝰ ſm cognoſcentium facultatem
Eternitas ē interminabilis vite tota ſimul ⁊ ꝑfecta poſſeſſio.
Si digna rebus noīa imponere volumus dicendū eſt eē deum eternum mūdum perpetuū ſm platonem.
Deus omnia futura ſcit quaſi iam generent ⁊ i ſui ſimplici cognitione conſiderat
Omne qd̄ ſenſibꝰ ptʒ: ſi ad rōnem referas vl'e eſt: ſi ad ſenſum ꝑticulare eſt. vn̄ vl'e eſt dum intelligit. ꝑticulare aū̄ dū ſentit
Omne futurum diuinus precurrit intuitus ⌐ eē nō pn̄t
Nō fruſtra in dō ſūt poſite ſpes ⁊ p̄ces q̄ cū rc̄e ſunt iefficaces

¶ Sequūtur auto. boetij de diſciplina ſcolarium

Diligentia cuiuſlibet opis obtuſitas ꝑmollitur.
Logica ē ſcia veri falſiqꝫ indagatrix ⌐ prudētia multū
Sic prudētia paꝝ vel nihil ꝓdeſt ſine iuſticia: ſic iuſticia ſine
Sicut ſcia ſine vſu paꝝ vel nihil ꝓdeſt: ſic vſus ſine ſcia mltū
Ariſtotelis ſuccincta ꝓitas licet voce ſit tedioſa nō tn̄ oio eſt
Grāmatice fructuoſitas nullatenꝰ eſt omittēda ⌐ Li fructuoſa ꝑ eā eīm ſcie cuiuſlibet ↄmendabilis reddit poſſeſſio.
Qui non nouit ſe ſubijci non noſcet ſe magiſtrari.
Miſeꝝ eſt eū eſſe magiſtꝝ qui nunq̄ꝫ nouit ſe eſſe diſcipulū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Diſcipulus debꝫ eſſe beniuolus: docilis et attentus. docilis ingenio: attentꝰ exercitio: beniuolus in aīo. attentus ad audiendū: docilis ad intelligendū: beniuolus ad recipiendum

Scolaris non debet eſſe diſcolus.

Diſcolꝰ eſt ille q̇ currit ꝑ vicos ⁊ plateas ⁊ meretricū cellulas ꝑ publica ſpectacula: ꝑ pompas coreas ⁊ ſimilia

Diſcipulus non ſit magiſtro violentus. non eſt dignus ſcientia qui ſcientie inſurgit preceptori

A luxuria ſtudeat ſe diſcipulus alienare.

Meretrix eſt nonaria inferni ianua: via iniquitatis: ſcorpionis ꝑcuſſio: fiſcarium ſceleris: putei introitus

Vinū modice ſumptū acuit ingeniū. ſed nō modice ſumptuꝫ rōnem ꝑturbat: intellectū ebetat: memoriam ꝯfundit: obliuionem parat: errorem infundit: ignorantiam producit

Quid eſt ꝯſtantia lucidius: quid inconſtantia nequius

Felicis diſcipuli diſcretio magiſtratui gaudeat ſubijci: eumqꝫ metuendo diligat fideliſqꝫ exiſtat.

Ve ſeducēti mācipio in quo plenaria ꝯfidit dn̄antꝭ dilectio.

Inuidia ſi ſ̄m q̇d euenerit ſcꝫ in diſcendo: gratuita ē ſi ſimpliciter ipſa q̇dem proprij autoris eſt ꝯſumptiua.

Non eſt dignus dulcoris acumine qui amaritudinis nequit infiſcari grauamini

Licet a multis deſtituatur laboris retributio: tn̄ ab aliquo ꝓmerebitur fauoris adeptio

Miſerrimi q̇ ꝓpe eſt ingenij vti inuentis ⁊ non inueniendis.

Alios docere eſt proprie facultatis induſtria

Oportet ꝙ aliquis prius diſcat q̄ꝫ doceat

Rerum affectus operis exhibitiōe declarat

O q̄ꝫ felicis exitus veneranda eſt ꝯmendatio

Nulla ſiquidem res diſcipulo magis pernitioſa q̄ꝫ vita magiſtri contumelioſa

Oportunius eſſet mechanice arti deſeruire q̄ꝫ negligentie iugo onerari.

Sicut in vnoquoqꝫ opere mater eſſe inuenitur ꝯſtantia. ita vniuerſe doctrine nouerca eſt diligentia.

¶ Sequuntur autoritates platonis in thimeo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf